

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ УЈЕДИЊЕНИХ АРАПСКИХ ЕМИРАТА

Члан 1.

Потврђује се Споразум о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Уједињених Арапских Емирата, сачињен 14. марта 2014. године, у Београду, у оригиналу на српском, арапском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Уједињених Арапских Емирата у оригиналу на српском језику гласи:

**СПОРАЗУМ О ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ
ИЗМЕЂУ
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
И
ВЛАДЕ УЈЕДИЊЕНИХ АРАПСКИХ ЕМИРАТА**

Влада Републике Србије и Влада Уједињених Арапских Емирата (у даљем тексту: „стране уговорнице”);

Будући да су потписнице Конвенције о међународном цивилном ваздухопловству отворене за потписивање у Чикагу 7. децембра 1944. године;

У жељи да закључе Споразум ради успостављања и обављања ваздушног саобраћаја између својих односних територија и даље,

Потврђујући значај ваздушног саобраћаја за стварање и очување пријатељства, разумевања и сарадње између народа двеју земаља;

У жељи да омогуће развој међународног ваздушног саобраћаја;

Договориле су се о следећем:

ДЕФИНИЦИЈЕ

Члан 1.

1. За потребе овог споразума, ако другачије није утврђено:

а) израз „надлежни орган за ваздушни саобраћај” означава, за Републику Србију, Директорат цивилног ваздухопловства Републике Србије, а за Уједињене Арапске Емирате (УАЕ), Генералну цивилну ваздухопловну власт, или, у оба случаја, свако друго лице или тело, овлашћено да обавља функције на које се односи овај споразум;

б) израз „Конвенција” означава Конвенцију о међународном цивилном ваздухопловству, отворену за потписивање у Чикагу 7. децембра 1944. године, и укључује:

и) сваку измену, која је ступила на снагу сходно члану 94 (а) Конвенције, а ратификовале су је обе стране уговорнице; и

ии) сваки Анекс или сваку његову измену, усвојену према члану 90. Конвенције, ако је тај Анекс или измена, у било ком периоду, на снази за обе стране уговорнице;

У примени овог споразума стране уговорнице се придржавају одредаба Конвенције у мери у којој се те одредбе примењују на међународни ваздушни саобраћај.

в) израз „Споразум” означава овај споразум, Анекс приложен уз споразум који чини његов саставни део и сваку одредбу или напомену која се појављује у Анексу и сваку измену и допуну овог споразума или Анекса;

г) израз „одређени авио-превозилац” означава авио-превозиоца који је одређен и овлашћен према одредбама члана 3. овог споразума;

д) израз „уговорени саобраћај” означава међународни редовни ваздушни саобраћај на линијама одређеним у Анексу овог споразума у циљу превоза путника и робе, одвојено или у комбинацијама;

ђ) израз „територија” има значење из члана 2. Конвенције;

е) изрази „ваздушни саобраћај”, „међународни ваздушни саобраћај”, „авио-превозилац” и „заустављање у некомерцијалне сврхе” имају значења која су одређена чланом 96. Конвенције;

ж) израз „тарифа” означава цену која се плаћа за превоз путника, пртљага и робе и услове према којима се те цене примењују, укључујући и цене и услове за агенцијске и друге помоћне услуге које обавља авио-превозилац у вези са ваздушним саобраћајем, изузимајући накнаду и услове за превоз поште;

з) израз „накнаде корисника” означава накнаде које су уведене авио-превозиоцима за коришћење аеродрома, средстава за ваздушну пловидбу, или средства или услуга за ваздухопловну безбедност, укључујући и остала средства и услуге с тим у вези.

и) израз „роба” укључује и пошту;

2. Називи чланова овог споразума ни на који начин не ограничавају, нити проширују значења било које одредбе овог споразума.

ДАВАЊЕ ПРАВА

Члан 2.

1. Свака страна уговорница даје другој страни уговорници права утврђена овим споразумом како би омогућила одређеним авио-превозиоцима успостављање и обављање уговореног саобраћаја.

2. Одређени авио-превозиоци државе сваке стране уговорнице имају следећа права:

а) да лете без слетања преко територије државе друге стране уговорнице;

б) да слећу на територију државе друге стране уговорнице у некомерцијалне сврхе;

в) да слеће на територију државе друге стране уговорнице у местима утврђеним Анексом овог споразума, ради укрцавања односно искрцавања путника, робе и поште у међународном саобраћају, одвојено или у комбинацијама, током обављања уговореног саобраћаја.

3. Одредбе става 2. овог члана не дају право одређеном авио-превозиоцу државе једне стране уговорнице да укрцава путнике, робу и пошту који се превозе уз надокнаду, између места на територији државе друге стране уговорнице.

4. Уколико одређени авио-превозиоци државе једне стране уговорнице нису у могућности да обављају, због војних сукоба, политичких немира или других неуобичајених околности, уговорени саобраћај предвиђеним рутама, друга страна уговорница предузима све што је у њеној моћи да омогући обављање наведеног саобраћаја одговарајућим привременим рутама, у складу са договором страна уговорница.

5. Авио-превозиоци имају право да користе, под једнаким условима, ваздушне путеве, аеродроме и остала постројења државе друге стране уговорнице.

6. Додатно, авио-превозиоци држава страна уговорница који нису одређени у складу са чланом 3. овог споразума такође имају права из ст. 2а) и 2б) овог члана.

ОДРЕЂИВАЊЕ АВИО-ПРЕВОЗИОЦА И ИЗДАВАЊЕ ДОЗВОЛА

Члан 3.

1. Надлежни орган за ваздушни саобраћај сваке стране уговорнице има право да одреди једног или више авио-превозиоца за обављање уговореног саобраћаја и да повуче или измени одређење авио-превозиоца или да замени раније одређеног авио-превозиоца другим. Наведеним одређењем утврђује се обим овлашћења сваког авио-превозиоца у погледу обављања уговореног саобраћаја. Одређивање или измена одређења врши се писменим путем између надлежних органа за ваздушни саобраћај држава страна уговорница.
2. По пријему обавештења о одређењу, његовој измени или замени и захтева одређеног авио-превозиоца, сачињеног у одговарајућој форми и на одговарајући начин, друга страна уговорница, сходно одредбама ст. 3. и 4. овог члана, без одлагања издаје тако одређеном авио-превозиоцу(авио-превозиоцима) одговарајућу дозволу за обављање саобраћаја.
3. Надлежни орган за ваздушни саобраћај једне стране уговорнице може, пре издавања дозволе за обављање саобраћаја, да захтева од авио-превозиоца које је одредила друга страна уговорница да докаже да испуњава услове утврђене законима и прописима које тај орган примењују за обављање међународног ваздушног саобраћаја, у складу са одредбама Конвенције.
4. Свака страна уговорница има право да одбије издавање дозволе за обављање ваздушног саобраћаја која је наведена у овом члану, или да одређеном авио-превозиоцу пропише услове за коришћење права утврђених у ставу в) члана 2. овог споразума, ако није уверена да власништво знатнијег обима и стварну контролу над тим авио-превозиоцем има држава стране уговорнице која одређује тог авио-превозиоца или њени држављани.
5. Авио-превозилац одређен и овлашћен према одредбама овог члана може у свако доба да отпочне обављање уговореног саобраћаја ако је на снази ред летења утврђен према одредбама члана 13. овог споразума и ако су утврђене тарифе према одредбама члана 14. овог споразума.

ПОВЛАЧЕЊЕ И ОБУСТАВА ДОЗВОЛА ЗА ОБАВЉАЊЕ САОБРАЋАЈА

Члан 4.

1. Надлежни орган за ваздушни саобраћај сваке стране уговорнице има право да повуче дозволу за обављање саобраћаја, да обустави коришћење права утврђених у члану 2. овог споразума, или да пропише услове потребне за коришћење тих права авио-превозиоцу кога је одредила друга страна уговорница у следећим случајевима:
 - а) ако авио-превозилац не може да докаже да испуњава услове прописане законима и прописима које тај орган примењује за обављање међународног ваздушног саобраћаја, у складу са Конвенцијом;
 - б) ако није уверен да власништво знатнијег обима и стварну контролу над тим авио-превозиоцем има држава стране уговорнице која одређује тог авио-превозиоца или њени држављани;
 - в) у случају када је неопходно да одмах обустави или измени дозволу за обављање саобраћаја авио-превозиоцу у складу са ставом б. члана 8. овог споразума;
 - г) у случају када друга страна не предузме одговарајуће мере у циљу побољшања сигурности у складу са ставом 2. члана 8. овог споразума; или

д) у случају када друга страна уговорница не испуни било коју одлуку или одредбу која проистекне из примене члана 18. овог споразума;

ђ) ако авио-превозилац на неки други начин не обавља саобраћај у складу са условима прописаним овим споразумом.

2. Ако непосредно повлачење, обустава или увођење услова наведених у ставу 1. овог члана, није неопходно ради спречавања даљег кршења закона и прописа, те мере се користе тек после консултација са другом страном уговорницом, у складу са чланом 16. овог споразума.

ПРИНЦИПИ КОЈИМА СЕ УРЕЂУЈЕ ОБАВЉАЊЕ УГОВОРЕНОГ САОБРАЋАЈА

Члан 5.

1. Свака страна уговорница дозвољава правичне и једнаке могућности одређеним авио-превозиоцима држава страна уговорница за слободно надметање приликом обављања међународног ваздушног саобраћаја утврђеног овим споразумом.

2. Нема ограничења у погледу капацитета, броја фреквенција, нити типа, односно типова ваздухоплова које користе одређени авио-превозиоци држава страна уговорница у било ком типу ваздушног саобраћаја (путничком, робном, одвојено или у комбинацији).

3. Свака страна уговорница дозвољава сваком одређеном авио-превозиоцу да одреди фреквенцију и капацитет које он нуди у уговореном саобраћају. Сходно овом члану, ниједна страна уговорница једнострано не ограничава обим саобраћаја, фреквенцију или редовност услуга, или тип, односно типове ваздухоплова које користе одређени авио-превозиоци државе друге стране уговорнице, осим ако се то не захтева из царинских, техничких, оперативних разлога или разлога који се односе на очување животне средине, сходно јединственим условима, прописаним чланом 15. Конвенције.

4. Ниједна страна уговорница не намеће одређеним авио-превозиоцима државе друге стране уговорнице било који захтев који се односи на капацитет, фреквенције или саобраћај, који би био у супротности са циљевима овог споразума.

ПРИМЕНА ЗАКОНА И ПРОПИСА

Члан 6.

1. Закони и прописи државе једне стране уговорнице којима се уређује улазак ваздухоплова, боравак и одлазак са њене територије ваздухоплова који обављају међународни ваздушни саобраћај или ваздушни саобраћај и навигација тих ваздухоплова док су на њеној територији, примењују се и на ваздухоплове авио-превозиоца којег је одредила друга страна уговорница.

2. Закони и прописи државе једне стране уговорнице који се односе на улазак, боравак и одлазак са њене територије путника, пртљага, посаде и робе, а које се односе на формалности у вези са пасошима, царином, валутом и здравственим мерама, примењују се на путнике, пртљаг, посаду и робу који се превозе ваздухопловом одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице, док су на њеној територији.

3. Ниједна страна уговорница не може да одобри, свом или било ком другом авио-превозиоцу, погодности у примени закона и прописа у односу на одређене авио-превознике друге стране уговорнице.

4. Путници, пртљаг и роба у директном транзиту преко територије државе једне стране уговорнице који не напуштају простор на аеродрому намењен за ту сврху, подлежу само упрошћеној контроли, осим у погледу мера безбедности и мера против насиља, ваздушног пиратства и кријумчарења контролисаних дрога и радиоактивног материјала. Пртљаг и роба у директном транзиту ослобођени су царинских дажбина и других сличних такса.

ПРИЗНАВАЊЕ УВЕРЕЊА И ДОЗВОЛА

Члан 7.

1. Уверења о пловидбености ваздухоплова, уверење о оспособљености авио-превозиоца и дозволе ваздухопловног особља које је издала или признала једна страна уговорница, а чија важност није истекла, признаје и друга страна уговорница за потребе обављања уговореног саобраћаја предвиђеног овим споразумом, под условом да су захтеви према којима су та уверења или дозволе издати или признати у складу са минималним стандардима који су утврђени Конвенцијом.

2. Свака страна уговорница, међутим, задржава право да одбије да призна, за летове изнад територије своје државе, уверења о оспособљености авио-превозиоца и дозволе ваздухопловног особља које је њеним држављанима издала друга страна уговорница.

3. Ако би права или услови садржани у дозволама или уверењима наведеним у ставу 1. овог члана које је издао надлежни орган за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице допустили одступање од минималних стандарда утврђених Конвенцијом, при чему је та разлика забележена при Међународној организацији за цивилно ваздухопловство, друга страна уговорница може да захтева консултације између надлежних органа за ваздушни саобраћај, у складу са чланом 16. овог споразума, како би се појаснила наведена пракса. Немогућност да се постигне задовољавајући договор ствара основ за примену члана 4. овог Споразума.

ВАЗДУХОПЛОВНА СИГУРНОСТ

Члан 8.

1. Свака страна уговорница може да захтева, у складу са чланом 16. овог споразума, консултације у свако доба а у вези са стандардима сигурности у свакој области која се односи на ваздухопловна постројења, посаду, ваздухоплове или њихово коришћење, које је усвојила друга страна уговорница. Консултације се одржавају у року од тридесет (30) дана од дана подношења тог захтева.

2. Ако, после консултација, једна страна уговорница установи да друга страна уговорница не примењује ефикасно стандарде сигурности у било којој од области из става 1. овог члана, који су једнаки или већи од минималних стандарда утврђених у то време према Конвенцији, прва страна уговорница обавештава другу страну уговорницу о тим налазима и мерама које сматра потребним да би се усагласили са тим минималним стандардима, а та друга страна уговорница предузима одговарајуће мере за усаглашавање. Ако друга страна уговорница не предузме одговарајуће мере у року од петнаест (15) дана или у дужем року који може да се договори, ствара се основ за примену члана 4. овог споразума.

3. И поред обавеза наведених у члану 33. Конвенције, договорено је да сваки ваздухоплов који користи одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице на линијама за територију или са територије државе друге стране уговорнице може, док је на територији државе друге стране уговорнице, да буде

подвргнут прегледу овлашћених представника државе друге стране уговорнице, на ваздухоплову и око ваздухоплова, ради провере важности докумената ваздухоплова (уверења о регистрацији; уверења о пловидбености; одговарајућих дозвола за рад сваког члана посаде; путне књиге; дозволе за рад радио-станице ако је ваздухоплов опремљен апаратом за одржавање радио-везе; списак путника, са ознаком њихових места укрцавања и опредељења, ако превози путнике; манифестом и детаљним пописом робе, ако превози робу) и прегледа стања ваздухоплова и његове опреме (у овом члану названом преглед на рампи), под условом да то не доводи до неоправданог кашњења.

4. Ако било који такав преглед на рампи или низ прегледа на рампи проузрокује:

а) озбиљну забринутост да неки ваздухоплов или коришћење неког ваздухоплова није у складу са минималним стандардима утврђеним у то време према Конвенцији, или

б) озбиљну забринутост да постоји недостатак ефикасног одржавања и спровођења стандарда безбедности утврђених у то време према Конвенцији, страна уговорница која врши преглед може, у смислу члана 33. Конвенције, да закључи да захтеви према којима су уверења ваздухоплова или дозволе посаде тог ваздухоплова издати или признати, или да захтеви према којима тај ваздухоплов саобраћа нису једнаки или већи од минималних стандарда утврђених према Конвенцији.

5. У случају да представник одређеног авио-превозиоца не дозволи приступ за потребе обављања прегледа на рампи ваздухоплова који користи одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице у складу са одредбама овог члана, друга страна уговорница може слободно да закључи да се јавља озбиљна забринутост наведена у ставу 4. овог члана и да изведе закључке у смислу става 4. овог члана.

6. Свака страна уговорница задржава право да одмах обустави или измени дозволу за обављање саобраћаја авио-превозиоцу државе друге стране уговорнице у случају да прва страна уговорница закључи, било на основу „прегледа на рампи”, низа „прегледа на рампи”, одбијања приступа ради „прегледа на рампи”, консултација или на неки други начин, да је непосредан поступак неопходан ради сигурности обављања саобраћаја једног авио-превозиоца.

7. Примена поступка из овог члана престаје када престану да постоје разлози за њихово предузимање.

ВАЗДУХОПЛОВНА БЕЗБЕДНОСТ

Члан 9.

1. У складу са својим правима и обавезама према међународном праву, стране уговорнице поново потврђују да њихова обавеза да штите безбедност цивилног ваздухопловства од незаконитих радњи, представља саставни део овог споразума. Без ограничавања њихових права и обавеза према међународном праву, стране уговорнице посебно поступају, у складу са одредбама Конвенције о кривичним делима и неким другим актима извршеним у ваздухоплову, потписане у Токију 14. септембра 1963. године, Конвенције о сузбијању незаконитих отмица ваздухоплова, потписане у Хагу 16. децембра 1970. године и Конвенције о сузбијању незаконитих аката уперених против безбедности цивилног ваздухопловства, потписане у Монреалу 23. септембра 1971. године, Протокола о сузбијању незаконитих аката уперених против безбедности међународних аеродрома, потписаног у Монреалу 24. фебруара

1988. године и било које друге конвенције о ваздухопловној безбедности која је обавезујућа за обе стране уговорнице.

2. Стране уговорнице, у случајевима када је то неопходно, пружају једна другој сву потребну помоћ ради спречавања незаконитих отмица цивилних ваздухоплова и других незаконитих радњи, против безбедности тих ваздухоплова, њихових путника и посада, аеродрома и уређаја за ваздушну пловидбу и било које друге опасности против безбедности цивилног ваздухопловства.

3. Стране уговорнице у међусобним односима поступају у складу са одредбама о ваздухопловној безбедности које је утврдила Међународна организација цивилног ваздухопловства у Анексима уз Конвенцију о међународном цивилном ваздухопловству у мери у којој се одредбе о безбедности примењују на стране уговорнице и захтевају да корисници ваздухоплова у њиховом регистру или корисници ваздухоплова чије је седиште или стално боравиште на територији њихове државе, као и корисници аеродрома на територији њихове државе, поступају у складу са одредбама о ваздухопловној безбедности.

4. Свака страна уговорница се слаже да од корисника ваздухоплова може да захтева да поштује одредбе о ваздухопловној безбедности, наведене у овом члану, које друга страна уговорница захтева за улазак на територију, за време доласка, боравка или одласка са територије државе те друге стране уговорнице. Свака страна уговорница обезбеђује да се на територији њене државе ефикасно примењују мере заштите ваздухоплова и прегледа путника и њиховог ручног пртљага и обављање одговарајућих прегледа посаде, пртљага, робе и залиха ваздухоплова, пре и за време укрцавања или утовара. Свака страна уговорница разматра сваки захтев друге стране уговорнице за примену посебних мера безбедности због одређене претње.

5. У случају појаве инцидента или претње инцидентом, незаконите отмице цивилног ваздухоплова, или других незаконитих радњи уперених против безбедности тих ваздухоплова, њихових путника и посада, аеродрома или уређаја за ваздушну пловидбу, стране уговорнице помажу једна другој тако што олакшавају комуникације и друге одговарајуће мере намењене за брзо и безбедно окончање инцидента, или претње инцидентом.

6. Свака страна уговорница предузима мере које сматра неопходним да би обезбедила да ваздухоплов државе друге стране уговорнице, који је отет или подвргнут другој незаконитој радњи усмереној против безбедности истог, а приземљен је на територији њене државе, буде задржан, осим уколико је одлазак са те територије неопходан ради заштите живота путника и посаде.

7. У случају када једна страна уговорница оправдано сматра да се друга страна уговорница не придржава одредаба о ваздухопловној безбедности из овог члана, надлежни орган за ваздушни саобраћај државе те стране уговорнице може да захтева хитне консултације са надлежним органом за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице. Ако се у року од петнаест (15) дана након подношења захтева не постигне задовољавајући договор, ствара се основ за примену става 1. члана 4. овог споразума. У хитном случају, једна страна уговорница може да предузме привремене мере пре истека наведеног периода. Свака мера предузета у складу са одредбама овог става престаје да важи када престану да постоје разлози за њено предузимање.

КОМЕРЦИЈАЛНЕ АКТИВНОСТИ

Члан 10.

1. Одређени авио-превозиоци државе једне стране уговорнице имају право да отворе своја представништва на територији државе друге стране уговорнице у циљу промоције ваздушног саобраћаја и продаје превозних докумената, као и продаје других споредних производа и пружања услуга потребних за обављање ваздушног саобраћаја, у складу са националним законима и прописима државе друге стране уговорнице.
2. Одређени авио-превозиоци сваке државе стране уговорнице могу да, у складу са законима и прописима државе друге стране уговорнице који се односе на улазак, боравак и запошљавање, доведу и држе на територији државе друге стране уговорнице руководеће, комерцијално, продајно, техничко, оперативно и друго особље и представнике неопходне за потребе обављања ваздушног саобраћаја.
3. Захтеви у погледу представника и особља из става 2. овог члана могу да се остваре, по избору одређеног авио-превозиоца, довођењем сопственог особља било које националности или коришћењем услуга било ког другог авио-превозиоца, организације или предузећа које послује на територији државе друге стране уговорнице и које је овлашћено за пружање наведених услуга на територији државе друге стране уговорнице.
4. Свака страна уговорница даје одређеним авио-превозиоцима државе друге стране уговорнице право да, непосредно или преко својих агената, учествују у продаји услуга у ваздушном саобраћају и са њима повезаним производима и услугама на територији државе друге стране уговорнице, у локалној или било којој другој конвертибилној валути, у складу са законима и прописима те стране уговорнице, тако да свако лице може да купи такве превозне услуге и са њима повезане производе и услуге. Одређени авио-превозници, у те сврхе, имају право да користе сопствена превозна документа.
5. Одређени авио-превозиоци државе једне стране уговорнице имају право да локалне трошкове на територији државе друге стране уговорнице плаћају у локалној или, ако је то у складу са прописима о девизном пословању државе друге стране уговорнице, у било којој другој слободно конвертибилној валути.
6. Свака страна уговорница даје одређеним авио-превозиоцима државе друге стране уговорнице право да, на захтев, слободно пренесу вишак прихода над трошковима које је авио-превозилац остварио на територији државе друге стране уговорнице продајом превозних докумената, продајом осталих споредних производа и услуга, као и камате од тих прихода (укључујући и камате на улоге положене у ишчекивању преноса), у складу са прописима о девизном пословању државе стране уговорнице на чијој територији је приход остварен.
7. Пренос се врши у било којој конвертибилној валути, у складу са прописима о девизном пословању државе стране уговорнице на чијој је територији приход остварен. Такав пренос се врши на основу званичног курса или, уколико нема званичног курса, на основу преовлађујућег курса на тржишту који важи за текућа плаћања.
8. Ако једна страна уговорница уведе ограничења на пренос вишка прихода који оствари одређени авио-превозилац државе друге стране уговорнице, друга страна уговорница има право да уведе иста ограничења авио-превозиоцу државе прве стране уговорнице.

9. У случају да постоји посебни споразум између страна уговорница о избегавању двоструког опорезивања или преносу средстава, важиће одредбе тог споразума.

ОСЛОБАЂАЊЕ ОД ПЛАЋАЊА ЦАРИНЕ И ДРУГИХ ДАЖБИНА

Члан 11.

1. Ваздухоплови које у међународном ваздушном саобраћају користи одређени авио-превозилац државе једне или друге стране уговорнице, као и њихова редовна опрема, резервни делови (укључујући моторе), залихе горива и мазива, опрема за одржавање, алати који се користе за одржавање ваздухоплова, потрошне техничке залихе, залихе које су на ваздухоплову (укључујући храну, пиће, дуван и друге производе који се нуде или продају путницима за време лета), ослобођени су свих царинских и других сличних увозних дажбина, директних или индиректних такса, трошкова прегледа и контроле и осталих плаћања, по доласку на територију државе друге стране уговорнице, под условом да та опрема и те залихе остану на ваздухопловима док не напусте територију државе те стране уговорнице.

2. Од истих дажбина и такса, изузев накнада за учињене услуге ослобађају се:

а) залихе ваздухоплова унесене на ваздухоплов на територији државе једне или друге стране уговорнице намењене за коришћење на ваздухоплову којег авио-превозилац државе друге стране уговорнице користи у међународном ваздушном саобраћају;

б) резервни делови (укључујући моторе) и други предмети наведени у ставу 1. овог члана, унесени на територију државе једне стране уговорнице ради одржавања или оправке ваздухоплова којег у међународном саобраћају користи одређени авио-превозилац државе друге стране уговорнице;

в) гориво и мазива намењени за снабдевање ваздухоплова којег у међународном ваздушном саобраћају користи одређени авио-превозилац државе друге стране уговорнице, чак и када ове залихе треба да се искористе на делу пута изнад територије државе стране уговорнице на којој су унети на ваздухоплов.

3. Редовна опрема ваздухоплова, материјали, залихе и резервни делови ваздухоплова задржани на ваздухоплову који користи одређени авио-превозилац државе једне или друге стране уговорнице могу да се искрцају на територију државе друге стране уговорнице само уз сагласност царинских органа државе те стране уговорнице и могу да се ставе под надзор њених царинских органа. У том случају, таква опрема и предмети изузети су у складу са ставом 1. овог члана, под условом да се ставе под надзор царинских органа њене државе до времена док не напусте територију државе те стране уговорнице или се на други начин потроше, у складу са царинским прописима.

4. Потребна документа одређеног авио-превозиоца државе једне или друге стране уговорнице, укључујући авионске карте, авионске товарне листове, униформе особља, рачунаре и штампаче карата које користи одређени авио-превозилац за резервације или издавање карата, било који штампани материјал који носи ознаку одређеног авио-превозиоца и уобичајени промотивни материјал који одређени авио-превозилац дели без накнаде изузети су од царина и других дажбина и такса на територији државе друге стране уговорнице.

5. Ослобођења предвиђена овим чланом односе се и на ситуације у којима одређени авио-превозиоци државе једне или друге стране уговорнице закључују споразуме са другим авио-превозиоцима о зајму или преносу на територију државе друге стране уговорнице редовне опреме и других предмета наведених у ставу 1. овог члана, под условом да и наведени други авио-превозилац ужива иста ослобођења, која је одобрила друга страна уговорница.

НАКНАДЕ КОРИСНИКА

Члан 12.

1. Свака страна уговорница се труди да обезбеди да накнаде корисника које су њени органи надлежни за наплату увели одређеним авио-превозиоцима државе друге стране уговорнице за коришћење аеродрома и уређаја за ваздушну пловидбу буду одговарајуће и оправдане. Ове накнаде се морају заснивати на „здравим економским основама“ и не смеју бити веће од оних које се наплаћују другим авио-превозиоцима који обављају исту врсту ваздушног саобраћаја.

2. Ниједна страна уговорница не даје предност, у вези са накнадама корисника, свом или било ком другом авио-превозиоцу који обавља сличан међународни ваздушни саобраћај и не уводи или одобрава да се уведу одређеном авио-превозиоцу државе друге стране уговорнице накнаде корисника више од оних које наплаћује сопственом одређеном авио-превозиоцу који обавља сличан међународни ваздушни саобраћај, користећи сличан тип ваздухоплова и повезане уређаје и услуге.

3. Свака страна уговорница подстиче консултације између органа надлежних за наплату накнада на територији њене државе и одређених авио-превозиоца који користе уређаје и услуге и такође подстиче надлежне органе или тела за наплату накнада и одређене авио-превозиоце да размењују потребне информације које би омогућиле тачан увид у оправданост износа накнаде, у складу са принципима изнетим у ставу 1. овог члана. Кад год је то могуће, корисници се, у разумном року, обавештавају о предлозима измена накнада, као и значајним додатним информацијама и подацима како би им се омогућило да изразе своје ставове пре измена накнада.

ОДОБРАВАЊЕ РЕДА ЛЕТЕЊА

Члан 13.

1. Одређени авио-превозилац државе сваке стране уговорнице подноси ред летења на сагласност надлежном органу за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице, најкасније тридесет (30) дана пре датума отпочињања уговореног саобраћаја на утврђеним линијама. Наведени ред летења мора да садрже податке о врсти саобраћаја, ваздухопловима, фреквенцији и периоду важења. Исти поступак се примењује и приликом сваке накнадне измене промене истог.

2. Уколико одређени авио-превозилац намерава да обавља ad hoc летове као додатне у односу на оне предвиђене редом летења, мора претходно да прибави дозволу надлежног органа за ваздушни саобраћај друге стране уговорнице, која такав захтев благонаклоно разматра.

ТАРИФЕ

Члан 14.

1. Стране уговорнице дозвољавају сваком одређеном авио-превозиоцу да одреди тарифе у складу са комерцијалним разматрањима тржшта. Стране

уговорнице не траже од авио-превозиоца да се међусобно консултују о тарифама које одређују или намеравају да одреде.

2. Свака страна уговорница може да захтева претходно достављање или подношење на увид тарифа које авио-превозиоци државе обе стране уговорнице наплаћују у међународном саобраћају који се регулише овим Споразумом. Рок за подношење тарифа од стране или у име одређених авио-превозилаца не може бити дужи од тридесет (30) дана пре предложеног датума ступања на снагу. У појединачним случајевима, може се дозволити краћи рок за подношење тарифа. Ако страна уговорница дозволи авио-превозиоцу да тарифе поднесе у краћем року, оне ступају на снагу оног дана који је предложен за отпочињање саобраћаја са територије државе те стране уговорнице.

3. Без ограничавања закона о општем надметању и правима потрошача у држави сваке стране уговорнице, интервенције страна уговорница се ограничавају на:

а) спречавање тарифа чија примена представља неконкурентно понашање и која доводи до, вероватно ће довести до, или је намењена за слабљење или одстрањивање конкуренције са неке линије;

б) заштиту потрошача од тарифа које су неоправдано високе или неоправдано рестриктивне, било због злоупотребе водећег положаја; и

в) заштиту одређених авио-превозиоца од тарифа које су вештачки ниске због директне или индиректне субвенције или подршке стране уговорнице.

4. Ниједна страна уговорница не предузима једностране мере ради спречевања увођења или продужења тарифа коју су, за обављање међународног саобраћаја према овом споразуму, предложили за наплату, или наплаћују одређени авио-превозиоци државе једне или друге стране уговорнице. Ако једна или друга страна уговорница сматра да било која таква тарифа није у складу са ставовима изнетим у овом члану, она захтева консултације и обавештава другу страну уговорницу о разлозима свог незадовољства четрнаест (14) дана након што јој се тарифа достави на увид. Ове консултације се одржавају најкасније тридесет (30) дана по пријему захтева. Ако стране уговорнице постигну договор поводом тарифе за коју је достављено обавештење о неслагању, свака страна уговорница се труди да спроведе тај договор. Без таквог заједничког договора, тарифа не ступа на снагу или остаје на снази.

ДОСТАВЉАЊЕ СТАТИСТИЧКИХ ПОДАТАКА

Члан 15.

Надлежни орган за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице доставља надлежном органу за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице, на захтев, периодичне и друге статистичке податке који се односе на уговорени саобраћај обављен у договореном периоду.

КОНСУЛТАЦИЈЕ

Члан 16.

1. Свака страна уговорница, или надлежни орган за ваздушни саобраћај њене државе, може да захтева консултације са другом страном уговорницом, или надлежним органом за ваздушни саобраћај њене државе.

2. Осим ако није другачије одређено у овом споразуму, консултације које захтева једна од страна уговорница или надлежни орган за ваздушни саобраћај

њене државе, започињу у року од шездесет (60) дана од дана подношења захтева за консултације, осим ако се стране уговорнице друкчије не договоре.

ИЗМЕНЕ И ДОПУНЕ

Члан 17.

1. Ако једна или друга страна уговорница процени да би требало изменити и допунити било коју одредбу овог споразума, она може да, у складу са чланом 16. овог споразума, захтева консултације са другом страном уговорницом у вези с предложеним изменама и допунама. Те консултације започињу у року од шездесет (60) дана од дана пријема захтева, осим ако се надлежни органи за ваздушни саобраћај држава страна уговорница не договоре о продужетку тог рока. Свака тако договорена измена и допуна ступа на снагу када стране уговорнице обавесте једна другу, разменом дипломатских нота, да су их потврдиле у складу са законима и прописима држава страна уговорница.

2. Све измене и допуне Анекса уз овај споразум договарају се непосредно између надлежних органа за ваздушни саобраћај држава страна уговорница.

3. Овај споразум, у зависности од потребних измена, сматра се измењеним одредбама било које међународне конвенције или мултилатералног споразума који постане обавезујући за обе стране уговорнице.

РЕШАВАЊЕ СПОРОВА

Члан 18.

1. Ако између страна уговорница дође до спора у погледу тумачења или примене овог споразума и његовог Анекса, стране уговорнице настоје, пре свега, да га реше преговорима.

2. Ако стране уговорнице не постигну споразум преговорима, спор се предаје, на захтев једне или друге стране уговорнице, арбитражном суду састављеном од три арбитра, од којих по једног именује свака страна уговорница, а именовани арбитри одређују трећег арбитра. Свака страна уговорница именује једног арбитра у року од шездесет (60) дана од дана када једна или друга страна уговорница прими од друге обавештење дипломатским путем којим се захтева арбитража спора од стране таквог суда, а трећи арбитар се одређује у року од наредних шездесет (60) дана. Ако ни једна страна уговорница не именује свог арбитра у одређеном року, једна или друга страна уговорница може да захтева од председника Савета Међународне организације цивилног ваздухопловства да, у року од тридесет (30) дана, одреди арбитра или арбитра, зависно од случаја. Ако је председник Савета Међународне организације цивилног ваздухопловства држављанин једне или друге стране уговорнице, од подпредседника тог савета, који је држављанин неке треће земље, може се захтевати да одреди наведене арбитра. Трећи арбитар биће држављанин треће државе и вршиће функцију председника Арбитражног суда.

3. Арбитражни суд сам одређује своју процедуру.

4. Свака страна уговорница сноси трошкове арбитра кога је именovala.

5. Трошкове Арбитражног суда деле подједнако стране уговорнице.

6. Стране уговорнице се обавезују да поштују сваку одлуку Арбитражног суда.

ПРЕСТАНАК ВАЖЕЊА СПОРАЗУМА

Члан 19.

Једна или друга страна уговорница може, у свако доба, писмено да обавести другу страну уговорницу о својој намери да откаже овај споразум. Такво

обавештење истовремено се доставља и Међународној организацији за цивилно ваздухопловство. У том случају, споразум престаје да важи дванаест (12) месеци од датума када друга страна уговорница прими то обавештење, осим ако се обавештење о престанку важности не повуче споразумно пре истека тог рока. Ако друга страна уговорница не потврди пријем, сматра се да је обавештење примљено четрнаестог (14.) дана по пријему обавештења од стране Међународне организације за цивилно ваздухопловство.

РЕГИСТРАЦИЈА

Члан 20.

Овај споразум и све измене и допуне овог споразума региструју се код Међународне организације за цивилно ваздухопловство.

СТУПАЊЕ НА СНАГУ

Члан 21.

Овај споразум ступа на снагу датумом пријема последње ноте којом се стране уговорнице обавештавају да су испуњени услови који су предвиђени законодавством страна уговорница за ступање Споразума на снагу.

У потврду чега су, доле потписани, прописно овлашћени од својих Влада, потписали овај споразум.

Сачињено у Београду, дана 14. марта 2014. године у два оригинална примерка, сваки на српском, арапском и енглеском језику, при чему су сва три текста подједнако аутентична. У случају разлика у тумачењу, меродаван је текст на енглеском језику.

ЗА
ВЛАДУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Иван Мркић

ЗА
ВЛАДУ УЈЕДИЊЕНИХ
АРАПСКИХ ЕМИРАТА

Абдулах бин Зајед Ал Нахјан

А Н Е К С

План линија

1. Авио-превозиоци које је одредила Влада Републике Србије имају право да обављају редован међународни ваздушни саобраћај у оба правца на линијама утврђеним у даљем тексту:

Места полетања	Места међуслетања	Места слетања	Места даље
Било која места у Републици Србији	Било која места	Било која места у Уједињеним Арапским Емиратима	Било која места

2. Авио-превозиоци које је одредила Влада Уједињених Арапских Емирата имају право да обављају редован међународни ваздушни саобраћај у оба правца на линијама утврђеним у даљем тексту:

Места полетања	Места међуслетања	Места слетања	Места даље
Било која места у Уједињеним Арапским Емиратима	Било која места	Било која места у Републици Србији	Било која места

Напомене

3. Одређени авио-превозиоци могу, на свим или поједним летовима, према свом избору, да:

- а) комбинују различите бројеве лета током једног обављања саобраћаја;
- б) опслужују места пре, места између и места даље и места на линијама на територијама држава страна уговорница, у свим комбинацијама, и по било каквом редоследу;
- в) изоставе слетање у било које место међуслетања или место даље,
- г) пребаце саобраћај са било ког од својих ваздухоплова на свој други ваздухоплов у било ком месту на линијама; и
- д) да користе сопствене или изнајмљене ваздухоплове (са или без посаде).

4. Одређени авио-превозиоци сваке државе стране уговорнице могу да опслужују свако место или места међуслетања и место или места даље са коришћењем пуних права пете слободе, без икаквих ограничења и у било ком типу саобраћаја (путничком, робном, одвојено или у комбинацији).

5. Одређени авио-превозиоци држава страна уговорница имају право да, приликом обављања или одржавања уговореног саобраћаја на одређеним линијама, склапају маркетиншке договоре о сарадњи, као што је договор о „подели кода”, са:

- а) авио-превозиоцем или авио-превозиоцима држава страна уговорница; и
- б) авио-превозиоцем или авио-превозиоцима треће државе, под условом да та држава одобрава или дозвољава одговарајуће аранжмане између авио-превозиоца државе друге стране уговорнице и осталих авио-превозиоца у саобраћају за, од и преко те територије.

Надлежни органи за ваздушни саобраћај држава страна уговорнице прихватају ове договоре, под условом да сви авио-превозиоци који учествују у таквом договору:

- а) поседују потребне дозволе и саобраћајна права;
- б) испуњавају услове који се обично захтевају таквим договорима; и
- в) у вези са продајом превозних докумената, да јасно назначе купцу на месту продаје који од авио-превозиоца обавља саобраћај на одређеном делу линије и са којим авио-превозиоцем или авио-превозиоцима купац ступа у уговорни однос.

Одређени авио-превозиоци сваке државе стране уговорнице могу такође да понуде услуге у оквиру „поделе кода“ између било ког места на територији државе друге стране уговорнице, под условом да тај саобраћај обавља авио-превозилац или авио-превозиоци државе друге стране уговорнице.

6. Без обзира на било коју другу одредбу овог споразума, одређени авио-превозиоци и посредни пружаоци услуга превоза робе ваздушним путем обе државе стране уговорнице имају право да, без ограничења, уопште било који облик копненог превоза за робу која се превози ваздушним путем за и из места на територијама држава страна уговорница или у трећим земљама, укључујући превоз за и са свих аеродрома са царинским објектима и укључујући, по потреби, право повезаног превоза робе која се превози ваздушним путем према примењивим законима и прописима. Таква роба која се превози ваздушним путем, било да се превози копненим или ваздушним путем, има приступ аеродромским царинским и процесним објектима. Одређени авио-превозиоци могу да одаберу да сами обаве копнени превоз или да исти обезбеде кроз аранжмане са другим копненим превозима, укључујући копнени превоз који обављају други авио-превозиоци и посредни пружаоци услуга превоза робе која се превози ваздушним путем. Такве интермодалне услуге у погледу робе могу да се нуде по јединственој цени за комбиновани ваздушни и копнени превоз, под условом да шпедитери имају тачне информације у погледу таквог превоза.

7. У вези са међународним ваздушним саобраћајем, одређени авио-превозиоци сваке државе стране уговорнице имају право да нуде путничке услуге самостално кроз заједничке аранжмане са пружаоцима услуга у копненом саобраћају који имају одговарајуће овлашћење да пружају такве услуге у копненом саобраћају за и из било ког места на територијама држава страна уговорница и даље. Пружаоци услуга превоза у копненом саобраћају нису предмет закона и прописа којима се регулише ваздушни саобраћај искључиво по основу чињенице да такав копнени превоз самостално нуди авио-превозилац. Такве интермодалне услуге могу да се нуде по јединственој цени за комбиновани ваздушни и копнени превоз, под условом да путници имају тачне информације у погледу таквог превоза. Пружаоци услуга у копненом саобраћају имају дискреционо право да одлуче да ли ће ући у наведене заједничке аранжмане. Приликом доношења одлуке о било ком посебном аранжману, пружаоци услуга у копненом саобраћају могу размотрити, поред осталог, интерес потрошача, затим техничка и економска ограничења као и ограничења у погледу простора односно капацитета.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ПОТВРЂИВАЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ УГОВОРА

Уставни основ за потврђивање међународног уговора садржан је у члану 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, по којем Народна скупштина потврђује међународне уговоре кад је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. РАЗЛОЗИ ЗБОГ КОЈИХ СЕ ПРЕДЛАЖЕ ПОТВРЂИВАЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ УГОВОРА

Споразум о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Уједињених Арапских Емирата потписали су, 14. марта 2014. године, Иван Мркић, министар спољних послова у Влади Републике Србије и Њ.Е. Абдулах бин Зајед Ал-Нахјан, министар спољних послова у Влади Уједињених Арапских Емирата.

Потврђивање Споразума о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Уједињених Арапских Емирата представљаће дугорочни правни основ за даље унапређење односа између две државе, с обзиром на чињеницу да је у питању модеран споразум, усклађен са савременим тенденцијама у међународном цивилном ваздухопловству, којим се у целини уређују односи у области ваздушног саобраћаја између Републике Србије и Уједињених Арапских Емирата и промовишу и испуњавају високи међународни ваздухопловни стандарди.

Такође, овај споразум отвара шире могућности и представља чврст темељ дугорочне успешне сарадње, како за авио-превозиоце и друге ваздухопловне субјекте држава страна уговорница, тако и за друге субјекте у укупним привредним кретањима између Републике Србије и Уједињених Арапских Емирата.

III. СТВАРАЊЕ ФИНАНСИЈСКИХ ОБАВЕЗА ИЗВРШАВАЊЕМ МЕЂУНАРОДНОГ УГОВОРА

Извршавањем овог закона односно међународног уговора не стварају се финансијске обавезе за Републику Србију.

IV. ПРОЦЕНА ИЗНОСА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно издвајање средстава из буџета Републике Србије.